

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา

ในสมัยที่สังคมมุสลิมเต็มไปด้วยครุอฟะฮฺ (เรื่องเหลวไหลที่ถูกกีดกันและความเชื่อที่มลาย) มนุษย์ตอบรับสิ่งเหล่านี้อย่างรวดเร็วโดยไม่คำนึงถึงข้อบัญญัติศาสนาและวิจารณญาณในการแยกแยะข้อเท็จจริง จึงถูกปกคลุมด้วยฝุ่นแห่งความมืด ตกอยู่ในฉัฟละฮฺ (ความหลงลืม) ไม่มีผู้ที่นำพาพวกเขาออกจากความมืดมัวของความเท็จที่มาจากคำพูดของหมอผี นักไสยศาสตร์ นักมายากล นักทำนายและนักดูดวงผู้แสวงสว่างแห่งอัลลอฮฺ ﷻ และเพื่อให้มุสลิมคนหนึ่งปฏิบัติตามแนวทางที่เที่ยงตรงและถูกต้อง จึงจำเป็นที่เขาจะต้องเลือกแนวทางปฏิบัติที่จะนำพาเขาไปสู่ความดีและความถูกต้องโดยยึดหลักฐานที่ชัดเจน นั่นคือ พระมหาคัมภีร์ของอัลลอฮฺ ﷻ ซึ่งในนั้นไม่มีสิ่งที่โกหกมดเท็จ มีแต่ความถูกต้องตลอดกาล และจะชี้นำมนุษย์ไปสู่แนวทางของอัสสุนนะฮฺ หรือแนวทางของท่านเราะฮูล ﷺ ท่านนบีกล่าวว่า :

((قد تركتم على البيضاء ليلها كنهارها لا يزيغ عنها بعدي إلا هالك))

(رواه ابن ماجه : ٤٣)

ความว่า: “แท้จริงแล้วฉันได้ทิ้ง (มอบไว้) สำหรับพวกเจ้าทั้งหลายสิ่งที่ขาวสะอาด กลางคืนของมันเสมือนกลางวัน ไม่มีผู้พลัดหลงเบี่ยงเบนจากมัน นอกจากผู้ที่พินาศ (หายนะ)”

(บันทึก โดย Ibn Majah, n.d.: 43)

ด้วยเหตุดังกล่าวการนำเสนอในสิ่งที่คาดหวังว่าจะช่วยให้ความรู้ความเข้าใจต่อผู้ที่หลงผิดเพื่อปรับสู่แนวทางที่เที่ยงตรงจึงเป็นภาระที่ผู้มีความรู้ควรพึงปฏิบัติ และการขัดเกลาจรโรงหลักความเชื่อหรือความศรัทธาของมุสลิมให้บริสุทธิ์และใสสะอาดเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง ทั้งนี้เพื่อความผาสุกและความสำเร็จของเขาในโลกนี้และโลกหน้า (วันอาคีเราะฮฺ) และเขาข่อมไม่สามารถทำให้ความศรัทธาบริสุทธิ์และสมบูรณ์แบบได้ ถ้าหากเขาไม่รู้และไม่เข้าใจในปัจจัยต่างๆ ที่เป็นต้นเหตุทำให้ความบริสุทธิ์ของความศรัทธานั้นมัวหมอง

ไสยศาสตร์เป็นเรื่องที่มีจริงและมีอิทธิพลทำให้ร่างกายเกิดอาการเจ็บป่วยและเสียหายได้(al-Nawawiy, n.d.:19/240) ไสยศาสตร์มีปรากฏอยู่ในอัลกุรอานและฮิสฎุนนะฮฺ อัศเศาะหึหะฮฺ (อัลหะคึษที่ถูกต้อง) และเป็นที่รู้จัก (al-Nawawiy, 1992: 9/346) ตลอดจนมีปรากฏหลักฐานจากภาพวาดบนกระดาษ หนังสือ ตำรา และโบราณสถานที่ยืนยันให้เห็นว่าไสยศาสตร์นั้นมีจริงในทุกยุคทุกสมัย ถึงแม้ว่านักวิชาการบางท่าน หรือผู้ร่วมสมัยใหม่บางกลุ่มไม่ยอมรับในเรื่องดังกล่าวโดยให้ความคิดเห็นว่าสิ่งเหล่านี้ไม่สามารถพิสูจน์และหาข้อสรุปได้ในทางวิทยาศาสตร์ปัจจุบัน

อย่างไรก็ตาม ไสยศาสตร์ การทำนาย และการดูดวงทั้งหมดล้วนเป็นสิ่งต้องห้ามในอิสลามทั้งสิ้น เนื่องจากไสยศาสตร์มีความเชื่อมโยงกับความเชื่อความศรัทธาของมุสลิมโดยตรงไม่สามารถแยกออกจากกันได้ เมื่อมุสลิมคนหนึ่งมีความเชื่อในเรื่องไสยศาสตร์ เชื่อในเรื่องการทำนายทายทัก การดูดวง คอบรับในสิ่งที่นักไสยศาสตร์ นักทำนาย หมอคูบอกกล่าวในเรื่องลึกลับต่างๆ ที่เพ้อเจ้อสอดคล้องกับความจริงในบางครั้ง และการที่พวกเขาเลือกที่จะใช้วิธีการป้องกันและรักษา ไสยศาสตร์ด้วยไสยศาสตร์ แน่นอนสิ่งที่เขาเชื่อและปฏิบัตินั้น ย่อมทำให้การยึดมั่นศรัทธาต่อหลักการศาสนาของเขาถดถอย เลือนราง และเขาอาจตกอยู่ในสภาพของผู้ที่ตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ ๕ ได้

ผู้วิจัยตระหนักดีว่า ความเชื่อเรื่องไสยศาสตร์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล และเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย และมันมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของมุสลิม ไม่ว่าจะสังคมชนบทหรือสังคมเมือง จะยากไร้หรือร่ำรวย สมปราชญ์ อัมมะพันช์(2536:18) กล่าวว่า: “ประเพณีเกิดจากสภาพสังคม ธรรมชาติ ทัศนคติ เอกลักษณะ ค่านิยม และความเชื่อของคนในสังคม ต่อสิ่งที่มีอำนาจเหนือมนุษย์ เช่น อำนาจของดินฟ้าอากาศและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่ทราบสาเหตุต่างๆ ฉะนั้นเมื่อเวลาเกิดภัยพิบัติขึ้น มนุษย์จึงต้องอ่อนวอนร้องขอในสิ่งที่ตนคิดว่าช่วยได้เมื่อภัยพิบัตินั้นผ่านไป มนุษย์ก็แสดงความรู้คุณต่อสิ่งนั้นๆ ด้วยการประกอบพิธีบูชา หรือการทำบุญเพื่อเป็นสิริมงคล ตามความเชื่อความรู้ของคนที่มีอยู่ เมื่อความประพัตินั้นคนในสังคมส่วนรวมถือปฏิบัติกันเป็นธรรมเนียมหรือเป็นระเบียบแบบแผน และปฏิบัติต่อกันมา การปฏิบัติดังกล่าวจึงกลายเป็นประเพณีของสังคมนั้น”

สมัยก่อนชาวปัตตานี ทั้งกษัตริย์และพลเมืองนับถือศาสนาฮินดู/พราหมณ์ ต่อมาได้เปลี่ยนมานับถือศาสนาพุทธ ผู้ที่นำพุทธศาสนามาเผยแผ่ที่ลังกาสุกะและปาตานี¹ ก็เป็นชาวอินเดีย... (ล่อแมนและอารีฟิน บินจิ, 2541 :39) ไสยศาสตร์ เวทมนต์คาถาของชาวอินเดีย ทำให้ชาวลังกาสุกะและปาตานีกลัว² พวกเขาจึงยอมเปลี่ยนศาสนา เรื่องดังกล่าวนี้ได้ถูกบันทึกไว้ในหนังสือ “ตาริก ปาตานี” ของท่านฟาเกีย อาลี ซึ่งเขียนเมื่อ 300 ปีก่อน หน้า 3-4 (อ้างถึงในล่อแมนและอารีฟิน บินจิ, 2541 :38) ซึ่งระบุไว้ว่า “คนในปาตานีมีทั้งกินข้าว ข้าวสาลี กินข้าวโพดก็มี คนอาหรับก็มีซึ่งมาจากทะเล (อ่าว) เปอร์เซีย และฮัฎรอเมาต์ (โอมาน)³ มาค้าขายกับคนปาตานีและคนจีน คนอินเดียรู้เวทมนต์คาถา และเล่นกล/ไสยศาสตร์ จึงทำให้คนอื่นๆ กลัว เนื่องจากจนสนเท่ห์ พวกเขากราบไหว้ทุกอย่าง ทั้งหินและต้นไม้ คนมลายูกลัวจึงนับถือศาสนาของพวกเขาอินเดียด้วย พวกที่นับถือศาสนาของอินเดียนั้นรู้ได้จากการคล้องเชือกที่คอ ทั้งสีด้าและสีเหลือง ...”

หลังจากนั้นอิสลามก็เข้ามามีบทบาทครั้งครั้งสำคัญในปัตตานี การเข้ามาของอิสลามสู่หมู่เกาะมลายู...อาจนำโดยพ่อค้าชาวอาหรับ นับแต่ศตวรรษแรกของอิสลาม...พ่อค้าชาวอาหรับได้ทำการค้าขายในอาณาบริเวณแถบนั้นอย่างกว้างขวาง (เซอร์ โทมัส อาร์โนลด์, อ้างในล่อแมนและอารีฟิน บินจิ, 2541:37) และพวกเขาได้ทำการเผยแผ่ศาสนาอิสลามแก่ชาวปาตานี จนกระทั่งกษัตริย์ของชาวปาตานีเข้ารับอิสลาม⁴ การเข้ารับนับถือศาสนาอิสลามของพระองค์นั้น ทำให้รูปแบบการปกครองเปลี่ยนไป และทำให้พลเมืองชาวปาตานีเข้ารับนับถือศาสนาอิสลามตามด้วย

ปัจจุบันประชากรส่วนใหญ่ของปัตตานียังคงนับถือศาสนาอิสลาม ถึงอิสลามจะต่อต้านไสยศาสตร์ เวทมนต์ คาถาอาคมที่ใช้ทำร้ายผู้อื่น การใช้วิธีการปราบไสยศาสตร์ด้วยไสยศาสตร์ที่มีการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ การทำนาย ตลอดจนการดูดวงขนาดไหน ความเชื่อในเรื่องดังกล่าวยังคงมีหลงเหลือให้ลูกหลานชาวปัตตานีได้ดูกันจนกระทั่งบัดนี้ สนิท สมัครงการ (2539:65) กล่าวว่า: “ความเชื่อในเรื่องวิญญาณท้องถิ่น การปฏิบัติทางมายาศาสตร์ ยังปรากฏให้เห็นได้ในประเพณี และพฤติกรรมต่างๆ ของสังคมเมื่อกลุ่มชนในสังคมหันมานับถือศาสนาอิสลาม

¹ ลังกาสุกะและปาตานี, ลังกาสุกะ(LANGKASUKA) เป็นราชอาณาจักรมลายูที่เก่าแก่ที่สุดและเจริญรุ่งเรืองในคาบสมุทรมลายู ตั้งมาตอนปลายคริสต์ศตวรรษที่ 1 หรือต้นคริสต์ศตวรรษที่ 2 (ระหว่าง ค.ศ. 80-100) หรือก่อนหน้านั้น (ล่อแมนและอารีฟิน บินจิ, 2541 : 9) ส่วนคำว่า ปาตานีนับมาจากชื่อผู้เฒ่า ปะตานี และมาจากคำว่าหาดทรายแห่งนี้ซึ่งเป็นที่ๆ กระเจงหาย (ปาตานี – Pantai Ini)

² ถือว่า ความกลัวมีบทบาทสำคัญในการก่อให้เกิดศาสนา แสง จันทรังาม (2534: 201) กล่าวว่า “ความกลัวเป็นอารมณ์ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการก่อให้เกิดศาสนา นักปราชญ์ตั้งแต่สมัยโบราณมาจนกระทั่งบัดนี้ต่างก็เห็นและยอมรับความจริงในข้อนี้”

³ ในหนังสือลังกาสุกะ ปาตานีคารุสสลาม, ล่อแมนและอารีฟิน บินจิ, หน้า 38 เขียนว่า “ฮัฎรอเมาต์ (โอมาน)” ซึ่งไม่ถูกต้อง เพราะที่จริงแล้ว เมืองฮัฎรอเมาต์ตั้งอยู่ในประเทศเยเมน (อัลยะมัน) - ผู้วิจัย

⁴ ตามตำนานระบุว่า ผู้ที่ทำการเผยแผ่หรือจะขอให้พญาคุณกปา ทรงเข้ารับนับถือศาสนาอิสลาม และเปลี่ยนพระนามเป็น สุลต่านอิสมาแอล ชาห์นั้น คือ เซะห์ซาอิด (โต๊ะปาไซ) (อ้างถึงในล่อแมนและอารีฟิน บินจิ, 2541:45)

ความเชื่อและการปฏิบัติดั้งเดิมไม่ได้หมดไปเสียทีเดียวแต่ได้มีการผสมผสานกลมกลืนกับศาสนาใหม่ (อิสลาม) และได้มีการปฏิบัติจนถึงปัจจุบัน”

เนื่องจากเหตุดังกล่าวผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความเชื่อของชาวมุสลิมอำเภอ ยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี สิ่งที่ผู้วิจัยต้องการจะศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นความเชื่อที่เกี่ยวกับไสยศาสตร์ การทำนาย และการดูดวง ตลอดจนความเชื่อในเรื่องการป้องกันและรักษาจากการถูกไสยศาสตร์ครอบงำ ซึ่งความเชื่อในสิ่งที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้นยังมีจริงในความเชื่อของมุสลิมในอำเภอ ยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า จำเป็นต้องทำการศึกษาเรื่องดังกล่าว เพื่อรู้ถึงความเชื่อที่ถูกต้องตามแบบฉบับอิสลาม และรู้ถึงความเชื่อของมุสลิมในอำเภอ ยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี ประกอบกับเรื่องนี้ยังไม่มีผู้ใดทำการวิจัยและรวบรวมข้อมูลอย่างจริงจัง ข้อมูลในงานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้วิจัยเอง ชนรุ่นหลัง และผู้ที่ต้องการศึกษาค้นคว้าต่อไป

1.2 อัลกุรอาน¹ อัลหะดีษ² เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2.1 อัลกุรอาน

จากการศึกษาคัมภีร์อัลกุรอานที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อในเรื่องอัสสิหฺร (ไสยศาสตร์) อัลกะฮานะฮฺ (การทำนาย) อัลอิรอฟะฮฺ (การดูดวง) และวิธีการรักษาจากการถูกไสยศาสตร์ครอบงำ พบว่าอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสไว้ในคัมภีร์อัลกุรอานมากมายหลายอายะฮฺที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อในเรื่องอัสสิหฺร อัลกะฮานะฮฺ อัลอิรอฟะฮฺ และได้ตรัสเกี่ยวกับวิธีการรักษาโรค ดังที่ปรากฏในอายะฮฺต่างๆ ดังต่อไปนี้

1.2.1.1 ความเชื่อในเรื่องอัสสิหฺร

ก) ไสยศาสตร์เป็นศาสตร์ที่ประชาชาติต่างๆ ให้ความสำคัญ และมีการเรียนการสอนเกี่ยวกับวิชานี้ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า:

﴿وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطِينُ عَلَىٰ مَلِكٍ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلٰكِنَّ الشَّيْطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِبَابِلَ

¹ อัลกุรอาน คือคำดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ถูกส่งมายังเราะซูลโดยผ่านมลาอิกะฮฺญิบรีล

² อัลหะดีษ คือสิ่งที่พาดพิงถึงท่านเราะซูล ﷺ ในด้านคำพูด การกระทำ การยอมรับและทุกๆ ด้านที่มาจากท่าน

هَرُوتَ وَمَرْوَتَ ۚ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا خُنَّ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۗ
 فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ۚ وَمَا هُمْ بِضَآئِرِينَ
 بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۚ وَلَقَدْ عَلِمُوا
 لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ
 كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

(البقرة : 102)

ความว่า: “ และพวกเขาได้ประพฤติตามเหล่ามารร้ายที่ได้นำมาอ่านในยุค
 ปกครองของ (นบี) สุลัยมาน (สิ่งนั้นคือตำราทางไสยศาสตร์และมายากล)
 และสุลัยมานมิได้เณรคุณ (ต่ออัลลอฮ) แต่พวกมารร้ายเหล่านั้นต่างหากที่
 เณรคุณ พวกมันสอนวิชาไสยศาสตร์แก่มนุษย์ทั้งหลาย และ(พวกมันได้
 สอน) วิชาที่ถูกประทานแก่มลาอิกะฮ์สององค์ ณ เมืองบาบิล(ทั้งสองคือ)
 ฮารูตและมารูตและทั้งสองจะยังไม่สอน(วิชาไสยศาสตร์ดังกล่าว)แก่ผู้ใด
 ทั้งสิ้น จนกว่าทั้งสองจะประกาศตัวว่า “ เราเป็นข้อทดสอบ ดังนั้นท่านจง
 อย่านรคุณ” แต่แล้วพวกเขาเหล่านั้นต่างก็พรีมาแล้วเรียนจากทั้งสอง (วิชา
 ดังกล่าวซึ่งเป็น) สิ่งที่ทำให้พวกเขาต้องแตกแยกกัน เพราะมันระหว่างชาย
 คนหนึ่งกับภริยาของเขา ทั้งๆที่พวกเขาเหล่านั้นหาได้ใช้สิ่งนั้นมาทำอันตราย
 แก่ผู้หนึ่งผู้ใดได้ไม่ นอกจากจะเป็นไปโดยอนุญาตของอัลลอฮุเท่านั้น และ
 พวกเหล่านั้นต่างก็เล่าเรียนวิชาที่ให้โทษแก่พวกเขาเอง และมันไม่ให้คุณแก่
 พวกเขาเลย ขอยืนยันว่าที่จริงแล้วพวกเขาก็รู้ดีว่าใครกันที่ได้ทำการ
 แลกเปลี่ยนมัน(คัมภีร์เตารอฮ) เขาผู้นั้นย่อมไม่มีส่วนวาสนาใดๆในโลกหน้า
 เลย และสิ่งที่เขาได้นำมาขายตัวของเขานั้นช่างเลวร้ายสิ้นดี ทั้งนี้หาก
 พวกเขารู้”

(อัลบะเกาะเราะฮะฮ์ : 102)

ข) ไสยศาสตร์เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางในสมัยฟาโรห์แห่ง
 ประเทศอียิปต์ ถือว่าเป็นยุคทองของไสยศาสตร์ก็ว่าได้ สมัยนั้นมีการประชันฝีมือในเรื่องไสย
 ศาสตร์ อัลลอฮุ ﷻ ตรัสว่า:

﴿ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٩﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ ۖ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿١١٠﴾ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿١١١﴾ يَا تُولَكِ بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٌ ﴿١١٢﴾ ﴾

(الأعراف : 109 - 112)

ความว่า: “บรรดาบุคคลชั้นนำจากประชาชาติของฟิระอวานได้กล่าวว่
แท้จริงผู้นี้คือนักมายากลที่รอบรู้ เขาต้องการที่จะขับไล่พวกท่านออกจาก
แผ่นดินของพวกท่าน ดังนั้นพวกท่านจะให้ทำสิ่งใด พวกเขากล่าวว่าจะ
ประวิงเขาและพี่ชายของเขาไว้ก่อน และส่งคนไปรวบรวม (บรรดานักมายา
กล) ในเมืองต่าง ๆ พวกเขา (พวกที่ไปรวบรวม) ก็จะนำมายังท่านซึ่ง
บรรดานักมายากลทุกคนที่รอบรู้”

(อัลอะอูรอฟ : 109 -112)

1.2.1.2 ความเชื่อในเรื่องอัลกะฮานะฮุ (การทำนาย) และอัลอิรอเฟฮุ (การดูดวง)

ในคัมภีร์อัลกุรอานไม่ได้ระบุอย่างชัดเจนในเรื่องอัลกะฮานะฮุ
อัลอิรอเฟฮุ แต่อัลลอฮุ ﷻ ทรงกล่าวถึงธรรมชาติของมนุษย์ที่ต้องการที่จะรู้ถึงสิ่งลึกลับ ซึ่งพระองค์
ทรงสงวนสำหรับพระองค์แต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น นอกจากพระองค์จะทรงอนุญาต ดังที่พระองค์ทรง
อนุญาตให้บรรดาเราะฮ์ลุสสานทูตของพระองค์ได้ล่วงรู้ถึงอนาคตและทำนายถึงสิ่งที่ยังไม่ได้
เกิดขึ้นในสมัยนั้น อัลลอฮุ ﷻ ทรงกล่าวไว้ในอัลกุรอาน ดังนี้

ก) การหยั่งรู้ถึงความเร้นลับทั้งหลายเป็นสิทธิของอัลลอฮุ ﷻ แต่
เพียงผู้เดียวเท่านั้น

﴿ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ ۚ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ

يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾ ﴾

(النمل : 65)

ความว่า : “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) “ไม่มีผู้ใดในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน จะรู้ในสิ่งพิณญาณวิสัย นอกจากอัลลอฮฺ¹ และพวกเขาจะไม่รู้ว่า เมื่อใดพวกเขาจะถูกให้ฟื้นคืนชีพ”

(อันนัมลฺ: 65)

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿عَلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ۝ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۝﴾

(الجن : ๒๖ - ๒๗)

ความว่า : “ทรงรอบรู้ความลับ แล้วพระองค์มิได้เปิดเผยความลับของพระองค์แก่ผู้ใดทั้งสิ้น ยกเว้นผู้ที่พระองค์ทรงพอพระทัย นั่นคือ ศาสนทูต ดังนั้นพระองค์จะทรงส่งผู้พิทักษ์เฝ้าดูแลข้างหน้าและข้างหลังเขา”

(อัลญิน: 26 - 27)

และความลับอย่างหนึ่งที่พระองค์ทรงไม่ให้ผู้ใดได้ล่วงรู้คือ สิ่งที่พระองค์เรียกว่า “มะฟาติหุลหุญย์บ์” (กุญแจแห่งความลับ) พระองค์ ﷻ ตรัสว่า:

﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ ۚ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ ۚ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظِلْمَتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۝﴾

(الأنعام : ๕๙)

ความว่า : “และที่พระองค์นั้นมีบรรดากุญแจแห่งความเร้นลับ² โดยที่ไม่มีใครรู้กุญแจเหล่านั้น นอกจากพระองค์เท่านั้น และพระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่ใน

¹ คือเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่ทรงรู้สิ่งพิณญาณวิสัย ไม่มีผู้ใดแม้กระทั่งมลาอิกะฮ์ที่จะรู้ได้

² หมายถึงว่าพระองค์ทรงรู้ความเร้นลับทั้งหลาย ประหนึ่งพระองค์ทรงมีลูกกุญแจที่จะไขประตูแห่งความเร้นลับทั้งหลายทั้งหมด อนึ่งคำว่า มะฟาติหุลหุญย์บ์ นั้นเป็นพหูพจน์ของคำเอกพจน์สองคำ คือแปลว่า “คลัง” และ แปลว่า “ลูกกุญแจ” ในกรณีนี้ถ้าจะแปลคำว่า “บรรดาคคลังแห่งความเร้นลับ” ก็ได้ และความหมายก็ได้เปลี่ยนแปลงไปแต่อย่างใด

**แผ่นดิน และในทะเล และไม่มีใบไม้ใด ร่วงหล่นลงนอกจากพระองค์จะทรงรู้
มัน และไม่มีเมล็ดพืชใด ซึ่งอยู่ในบรรดาความมืดของแผ่นดิน และไม่มีสิ่งที
อ่อนนุ่มใด และสิ่งที่แห้งใด นอกจากจะอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้ง”**

(อัลอันอาม: 59)

ข) ความลับบางอย่างที่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงอนุญาตให้บรรดาเราะสูดได้รู้ ก่อนที่จะเกิดขึ้นบนโลกใบนี้ ดังเช่น นบี มูซา และนบี อีซา ได้รู้ถึงความลับนั้น ทั้งสองได้เล่า เรื่องราวเกี่ยวกับการมาของนบี มุฮัมมัด ﷺ ซึ่งมีปรากฏอยู่ในอัลกุรอานว่า:

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا
بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٦﴾

(الصَّف : ٦)

ความว่า : “และจงรำลึก เมื่ออีซา อิบน์ มَرْยัม ได้กล่าวว่ โอ้วงศ์วานของ
อิสรออีลเอ๋ย แท้จริงฉันเป็นเราะสูดของอัลลอฮฺมายังพวกท่าน เป็นผู้ยืนยัน
สิ่งที่มีอยู่ในเตารอสุก่อนหน้าฉันและเป็นผู้แจ้งข่าวดีถึงเราะสูดคนหนึ่งผู้จะ
มาภายหลังฉัน ชื่อของเขาคือ อะหมัด ครั้นเมื่อเขา (อะหฺมัด) ได้มายังพวก
เขาพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้งแล้ว พวกเขา กล่าวว่านี่คือมายากลแท้ ๆ”

(อัลศ็อฟ: 6)²

¹ หมายถึงอยู่ในความรู้ของพระองค์ โดยปราศจากการสืมเลือน ประหนึ่งได้บันทึกไว้สมุดบันทึก

² ในอายะฮ์นี้ นบีอีซา อิบน์ มَرْยัม ได้แจ้งแก่ประชาชาติของเขาคือ บนีอิสรออีล ว่าฉันนี้เป็นเราะสูดของอัลลอฮฺมายังพวกท่าน เพื่อ
ยืนยันข้อบัญญัติต่าง ๆ ที่มีอยู่ในคัมภีร์ เตารอสุ และเป็นหลักฐานยืนยันถึงการเรียกร้องของนฉันให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ เช่นเดียวกับ
พวกท่านได้ศรัทธาต่อมูซา ฮารูน คาอู๊ดและสุลัยมานดังนั้นพวกท่านจงศรัทธาต่อฉัน นอกจากนี้ฉันยังเป็นผู้แจ้งข่าวดีว่าจะมีเราะสูด
คนหนึ่งถูกแต่งตั้งมาจากฉันคือ อะหมัด หมายถึงท่านนบี มุฮัมมัด ﷺ ด้วยเหตุนี้ท่านเราะสูดอัลลอฮฺ ﷻ จึงกล่าวว่า ฉันเป็นผู้
ได้รับคำวิงวอนของบิดาของฉัน อิบรอฮีม และเป็นผู้รับแจ้งข่าวดีของอีซา กล่าวคือขณะที่ อิบรอฮีม และอิสมาอีลได้สร้างบ้าน
(บัยตุลลอฮฺ ทั้งสองได้กล่าววิงวอนไว้ตามที่พระองค์ได้กล่าวไว้ว่า “โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ได้โปรดส่งเราะสูดคน
หนึ่งจากพวกเขาไปยังพวกเขา เพื่อที่จะได้สาธยายอายะฮ์ต่างๆ ของพระองค์ท่านให้พวกเขาฟัง... (อัลบะเกาะเราะฮฺ : 129) และคำ
ตรัสของพระองค์ในอายะฮ์นี้ ครั้นเมื่อเขา (มุฮัมมัด) ได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง” คือพร้อมด้วยหลักฐานที่ชี้บ่ง
ถึงการเป็นเราะสูดจริงและจำเป็นต้องปฏิบัติตามเขาในเรื่องเกี่ยวกับการศรัทธาและบทบัญญัติ แต่พวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาต่อเขาและ
กล่าวว่า นี่คือนายกมลแท้ๆ” เหมือนกับที่ฟาโรห์ (ฟิเรอาน) ได้กล่าวกับโมเสส (มูซา) และพวกฮิว (ยะฮูด) ได้กล่าวกับอีซา

ค) อัลลอฮฺ ﷻ ทรงกล่าวชมต่อผู้ที่ศรัทธาในสิ่งลับ พระองค์ทรง
กล่าวว่ :

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 ﴿۱﴾ ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ ۗ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۲﴾ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
 بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿۳﴾

(البقرة : 1-3)

ความว่ : “อะลิฟ ลาม มีม คัมภีร์นี้ ี่ไม่มีความสงสัยใด ๆ ในนั้น เป็น
 คำแนะนำสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงเท่านั้น ี่คือบรรดาผู้ศรัทธาต่อสิ่งเร้นลับ¹
 และดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และส่วนหนึ่งจากสิ่งที่เราได้ให้ป้จจัยยังชีพ
 แก่พวกเขา นั้น พวกเขา ก็บริจาค”

(อัลปะเกาะเราะฮ์: 1-3)

1.2.1.3 ความเชื่อในเรื่องวิธีการรักษาโรคต่างๆ และรักษาผู้ที่ถูกไสยศาสตร์ครอบงำ

คัมภีร์อัลกุรอานไม่ได้ระบุอย่างชัดเจนว่าสามารถรักษาโรคชนิดใดบ้าง
 แต่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกอย่างกว้างๆ ว่าพระองค์ได้ประทานอัลกุรอานเพื่อเป็นยารักษาโรภายใน
 และ โรภายนอก อัลกุรอานเสมือนยารักษาพิเศษสำหรับมนุษย์ หลากหลายอายุ และสุเราะฮ์จากอัลกุ
 รอานที่สามารถใช้ในการบำบัดรักษาคนป่วยต่างๆ ใช้เป็นคาถาปิดเป้การรักษาได้ เช่น อายุษุรุลีษ²

¹ คำนี้มิใช่เป็นศัพท์ที่ถูกกำหนดให้มีความหมายดั่งเช่นคำอื่น ๆ หากแต่เป็นพยัญชนะโดด ๆ ซึ่งถูกนำมารวมกัน เพื่อให้อ่านออกเสียง
 พยัญชนะเหล่านี้ต่อเนื่องกัน ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องอ่านออกเสียงคำนี้เป็นพยัญชนะโดด ๆ ว่า อะลิฟ ลาม มีม ส่วนความมุ่งหมายอัน
 แท้จริงของคำนี้และคำอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน เช่น อะลิฟ ลาม รอเป็นต้นนั้น ไม่มีใครสามารถเข้าใจได้ เพราะท่านไม่มีได้อธิบายไว้
 แต่กระนั้นก็ยังมึนักปราชญ์บางท่านพยายามทำความเข้าใจ โดยนำพยัญชนะอื่น ๆ มาประกอบเพื่อให้มีความหมายในการนี้ยอมทำให้
 ความหมายของแต่ละพยัญชนะแตกต่างกันไป ซึ่งไม่เป็นที่ยึดถือได้ ยังมีอีกทรรศนะหนึ่งของนักปราชญ์บางท่านว่า พยัญชนะเหล่านี้
 ถูกนำมาระบุไว้ในตอนต้นของ สุเราะฮ์ เพื่อเตือนผู้คนให้หันมาสนใจและศดับฟัง โองการของอัลลอฮฺที่จะอ่านให้ฟังต่อไปคล้ายกับ
 คำที่ใช้เตือนให้เตรียมตัวว่า หนึ่ง สอง สาม กระนั้น นี้ก็เป็นเพียงทรรศนะของนักปราชญ์ที่ต้องการจะให้ความหมาย แต่ความหมายที่
 แท้จริงนั้น ไม่มีใครสามารถจะรู้ได้ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วตอนต้น (www.thaiislamic.com สืบค้นวันที่ 12 มกราคม 2548)

² หมายถึงสิ่งที่พ้นญาณวิสัยของมนุษย์ เช่น อัคตาของอัลลอฮฺ มลาอิกะฮ์ของพระองค์ และสภาพของวันอาคิเราะฮ์ ตลอดจนการ
 สอบสวนของมุงกัร และนะกิร แก่ผู้ที่เสียชีวิตไม่ว่าจะถูกฝังไว้ในสุสานหรือถูกเก็บไว้ในที่อื่นใดก็ตาม พร้อมด้วยคารตอบแทน และ
 โทษบุญคุณเหล่านั้นในเบื้องต้นก่อนด้วย

อายะฮ์สุดท้ายของสุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ สุเราะฮ์อัลฟาติหะฮ์ สุเราะฮ์อัลอิกลาศ สุเราะฮ์อัลฟะลัก และสุเราะฮ์อันนาส เป็นต้น

อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي

الصُّدُورِ وَهَدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ

(يونس : ๕๗)

ความว่า “โอ้มนุษย์เอ๋ย ! แท้จริงข้อตักเตือน (อัลกุรอาน) จากพระเจ้าของพวกท่าน ได้มายังพวกท่านแล้ว และ (มัน) เป็นการบำบัดสิ่งที่มีอยู่ในทรวงอก¹ และเป็นการชี้แนะทาง และเป็นความเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธา”

(ยูนุส: 57)

1.2.2 อัลหะดีษ

จากการศึกษาค้นคว้าอัลหะดีษที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อในเรื่องอัสนีหุร (ไสยศาสตร์) อัลกะฮานะฮ์ (การทำนาย) อัลอิร็อฟะฮ์ (การดูดวง) และความเชื่อในเรื่องการรักษาผู้ป่วยที่ถูกไสยศาสตร์ครอบงำ พบว่ามีอัลหะดีษจำนวนมากที่กล่าวถึงความเชื่อในเรื่องดังกล่าว ซึ่งถือว่าเป็นหลักฐานสำคัญที่จะ สนับสนุนอายะฮ์ต่างๆ ที่ปรากฏในคัมภีร์อัลกุรอาน ตลอดจนอัลหะดีษได้อธิบายบางโองการให้ชัดเจนมากขึ้นอีกด้วย เรื่องความเชื่อต่อไสยศาสตร์ การทำนาย และการดูดวงเป็นเรื่องที่อุละมาอฺหะดีษให้ความสำคัญเหมือนกับเรื่องสำคัญๆ อื่นๆ อุละมาอฺอัลหะดีษได้รวบรวมหะดีษที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความเชื่อในเรื่องไสยศาสตร์ การทำนายและการดูดวงไว้เป็นบทเฉพาะบทหนึ่งเลย และอุละมาอฺได้เรียกว่า “บรรพ” เช่น ในหนังสือเศาะหีหุอัลบุคอรี² มี “บรรพอัสนีหุร” (บทที่ว่าด้วยเรื่องที่เกี่ยวข้องกับไสยศาสตร์) เป็นบทที่ 47 กับบทที่ 50 “บรรพอัลกะฮานะฮ์” (บทที่ว่าด้วยเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทำนายทายทัก) เป็นบทที่ 46 ซึ่งบทเหล่านั้นอยู่ใน

¹ คือบำบัดสิ่งที่มีอยู่ในทรวงอก ให้พ้นจากการสงสัย

² เศาะหีหุอัลบุคอรีของท่านอิมามมุฮัมมัด อิบน์ อิบน์ อิบน์อัลอับดุลกอรี หนังสือเล่มนี้ถือว่าเป็นหนังสือที่น่าเชื่อถือมากที่สุดรองลงมาจากอัลกุรอาน และถือว่าถูกต้องที่สุดในบรรดาหนังสืออัลหะดีษทั้งหก (กุตุ บุสตีตตะฮ์) มีหนังสือบรรยายหนังสือเล่มนี้หลายเล่มด้วยกัน เช่น หนังสือพิศุสบาเรียของท่านอิมามอิบนุ สะญูร์ อัลอัศเกาะลามีย์ เป็นต้น

กิตาบ (หัวเรื่อง) ที่ 76 และในหนังสือเศาะหึหฺมุสลิมมี “บَابِ اسْتِثْرٍ” และ “بَابِ اَلْكَسَانَةِ” แล้วยังมี “بَابِ اسْتِثْرٍ اَلْكَسَانَةِ” (บทที่ว่าด้วยเรื่องเกี่ยวกับการรักษาโรค) อยู่ในกิตาบอัฏฏิบ (หัวเรื่องเกี่ยวกับการแพทย์) เป็นต้น การที่มีบทเกี่ยวกับเรื่องอัสติหฺร์ อัลกะซานะฮฺ อัลอิรอฟะฮฺ และความมเชื่อในเรื่องการรักษาผู้ป่วยที่ถูกไสยศาสตร์ครอบงำ ย่อมแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของเรื่องดังกล่าวไม่แพ้เรื่องอื่นๆ เนื่องจากการศรัทธาที่บริสุทธิ์ต่ออัลลอฮฺจะไม่เกิดขึ้นตราบใดบ่าวของพระองค์ยังมีความเชื่อในเรื่องไสยศาสตร์ การทำนาย และการดวงอย่างไม่ถูกต้อง และพวกเขาอาจตกอยู่ในฐานะการตั้งภาคีต่อพระองค์โดยไม่รู้ตัวก็ได้

มีอัลหะดีษหลายบทที่ได้กล่าวถึงเรื่องอัสติหฺร์ อัลกะซานะฮฺ และอัลอิรอฟะฮฺ อย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องหุคัมหรือข้อบัญญัติอิสลามที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่เชื่อพวกหมอผี หมอดู นักทำนาย หรือหุคัมที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่เป็หมอผี เป็นนักทำนายและเป็นหมอดูโดยตรง ผู้วิจัยขอเสนอเพียงส่วนหนึ่งที่มีปรากฏในอัลหะดีษ ดังนี้

1.2.2.1 อัลหะดีษเกี่ยวกับไสยศาสตร์

ก) ไสยศาสตร์เป็นสิ่งที่มิจริง ครั้งหนึ่งท่านนบี ﷺ ป่วยเพราะถูกชาวยิวทำไสยศาสตร์ท่าน

((عن عائشة رضي الله عنها قالت : سحر رسول الله صلى الله عليه وسلم رجل من بني زريق ، يقال له لبيد بن الأعصم ، حتى كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يخيل إليه أنه يفعل الشيء وما فعله ، حتى كان ذات يوم أو ذات ليلة وهو عندي ، لكنه دعا ودعا . ثم قال يا عائشة أشعرت أن الله أفتاني فيما استفتيته فيه ، أتاني رجلان ، فقعد أحدهما عند رأسي ، والآخر عند رجلي ، فقال أحدهما لصاحبه : ما وجع الرجل ؟ فقال : مطبوب . قال : من طبّه ؟ قال : لبيد بن الأعصم . قال في أي شيء ؟ قال في مشط أو مشاطة² وجف طلع نخلة ذكر ، قال : وأين هو ؟ قال : في بئر دروان ، فأتاها رسول الله صلى الله عليه وسلم في ناس من أصحابه فجاء فقال : " يا عائشة كأن ماءها نقاعة الحناء ، أو كأن رؤوس

¹ เศาะหึหฺมุสลิม หรืออีกชื่อหนึ่งคือ อัลญามิอุลเศาะหึหฺ ของท่านอิมามมุสลิม อิบน์ อัลญัจญะฮฺอัลนัยซาบูนีย์ ซึ่งเป็นหนังสือที่ถูกร้องลงมาจากหนังสือเศาะหึหฺอัลบุคอรีฮฺ ท่านอิมามอัลนาวะวีย์เป็นผู้บรรยายหนังสือเล่มนี้ในหนังสือที่มีชื่อว่า “อัลมินฮาจ”

² มุขาคอศ คือ สิ่งที่ออกมาพร้อมกับหัวเมื่อทำการหัวผม

نخلها رؤوس الشياطين" قلت : يا رسول الله ﷺ ! أفلا استخرجته؟ قال : " قد عافاني الله ، فكرهت أن أتور على الناس فيه شرًا))
(متفق عليه)

ความว่า: จากท่านหญิงอาอิชะฮฺ^{رضي الله عنها} ท่านกล่าวว่า : ท่านเราะสูลถูกผู้ชายคนหนึ่งจากตระกูลสุรียุกทำไสยศาสตร์ เขาผู้นั้นคือ ลาบีด บุตรของอัลอะฮฺซอม (หมอผีชาวยิวผู้เชี่ยวชาญด้านไสยศาสตร์) ท่านเราะสูลได้จินตนาการว่าท่านได้กระทำสิ่งหนึ่งทุกๆ ที่ไม่ได้ทำสิ่งนั้น จนกระทั่งถึงวันหนึ่งหรือคืนหนึ่งท่านเราะสูลได้มาอยู่กับฉัน แต่ท่านดูอาอุหลายต่อหลายครั้ง แล้วกล่าวเรียกฉันว่า “โอ้ออิชะฮฺ ฉันรู้สึกว่อัลลอฮฺทรงช่วยฉันในสิ่งที่ฉันถูกรอบงำอยู่ มีผู้ชายสองคน (มลาอิกะฮฺ) มาหาฉัน คนหนึ่งนั่งข้างศีรษะฉันและอีกคนหนึ่งนั่งข้างเท้าฉัน แล้วคนหนึ่งในนั้นถามเพื่อนอีกคนหนึ่งว่า: อะไรที่ทำให้ผู้ชายคนนี้เจ็บปวด ชายอีกคนตอบ: เขาถูกไสยศาสตร์อีกคนถาม:ใครทำไสยศาสตร์เขาละ เขาตอบ: ลาบีด บุตรของ อัลอะฮฺซอม อีกคนถามต่อว่า: ทำในอะไร เขาตอบ:ในหวิ และผมที่ตกออกมาจากศีรษะและเคราะห์ที่หวิ และกับเกสรตัวผู้ของอินทผลัม อีกคนถามว่า: แล้วมันอยู่ที่ไหน (ตอนนี้) เขาตอบว่า : ในบ่อซัรวาน ท่านศาสดาเลยไปยังบ่อ(ดังกล่าว นั้น) พร้อมเตาะหาบะฮฺของท่าน แล้วท่านก็กลับมาแล้วเล่าว่า “โอ้ออิชะฮฺ น้ำของบ่อนั้นเสมือนสีแดงของฮันนะฮฺ(ฮินา)หรือหัวของต้นอินทผลัมของมันเสมือนหัวของชัยฏอน (นำเกลียดคนากแล้ว) ฉัน(อาอิชะฮฺ) กล่าวว่า :โอ้อ ท่านเราะสูลของอัลลอฮฺ ท่านต้องการเอามันออกไหม ท่านกล่าวว่า “ อัลลอฮฺทรงให้ฉันหายแล้ว (มลาอิกะฮฺช่วยเอาออกให้แล้ว) ฉันกล่าวว่า คนจะถูกความชั่วของมัน”

(บันทึกโดย al-Bukhariy, 1997: 5766)¹

¹ และบันทึกโดย Muslim, 1999 : 2189 ด้วยบทเป็นของอัลบุคอรี

ข) อัลหะดีษที่เกี่ยวกับข้อบัญญัติแก่นักไสยศาสตร์ ท่านนบี
มุฮัมมัด ﷺ กล่าวว่า :

((حد الساحر ضربه بالسيف))

(رواه الترمذي : ١٤٦٠)

ความว่า : “บทลงโทษของหมอผี คือ การประหารด้วยดาบ”

(บันทึกโดย al-Tarmidhiy, 2001: 1460)¹

((عن بجالة : أن عمر كتب إليهم أن يقتلوا كل ساحر وساحرة وزاد عبد

الرزاق : فقتلنا ثلاث سواحر))

(رواه البخاري ١٩٩٧ : ١٠/٢٩١)

ความว่า : “จาก บะญาละฮฺ² ท่านอุมร์ ได้เขียนถึงพวกเขาว่าให้พวกเขา
ประหาร (ฆ่า) บรรดาหมอผีทั้งชายและหญิง³ อับดุลรอซซักรายงานเพิ่มเติม
ว่าเราได้ประหารหมอผีทั้งหมดสามคน”

(บันทึกโดย al-Bukhariy, 1997: 10/291)

1.2.2.2 อัลหะดีษเกี่ยวกับอัลกะฮานะฮฺ (การทำนาย) และอัลอิรอเฟฮฺ (การดูดวง)

ก) การเชื่อในเรื่องโหราศาสตร์เป็นส่วนหนึ่งของการเชื่อในเรื่อง
ไสยศาสตร์และเป็นการตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ ﷻ

((من اقتبس شعبة من النجوم فقد اقتبس شعبة من السحرة زاد ما زاد))

(رواه أبو داود : ٣٩٠١)

¹ al-Mubarakfuriy, (2001: 4/853) กล่าวว่า “หะดีษนี้เป็นหะดีษฎออิฟ(อ่อน) และ Ibn Hajr, 1997:10/291กล่าวว่า “สายรายงานอ่อน”

² บะญาละฮฺ คือ บะญาละฮฺ อิบน์ อะบะดะฮฺ อัคตะมิมีย์ อัลบัศรีฮฺ ยีเกะฮฺ (นำเชื่อถือ) เตาะบะเกะฮฺที่สอง (Ibn Hajr, 1999 : 59)

³ บันทึกโดยอิมามบุคอรีฮฺ ไม่มีเรื่องการประหารหมอผีทั้งสาม (Ibn Hajr, 1997:10/291)

ความว่า “ผู้ใดที่อ้างถึงส่วนหนึ่งของดาวฤกษ์ คือเขาได้อ้างถึงส่วนหนึ่งของอัลลีหฺรฺ มั่นจะเพิ่มเมื่อ (อีกสิ่งหนึ่ง) เพิ่ม”¹

(บันทึกโดย Abu Daud, 2000: 3901)

ข) นบี มุฮัมมัด ﷺ ห้ามมุสลิมทุกคนไปหา งามและยอมรับคำทำนายของนักทำนายอนาคต และหมอดูดวง อิสลามมีข้อบัญญัติชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า :

((من أتى عرافاً فسأله عن شيء لم تقبل له صلاة أربعين ليلة)) .

(رواه مسلم : 1751)

ความว่า: “ผู้ใดได้ไปหาหมอดู แล้วได้ถามเขาในสิ่งหนึ่งสิ่งใด การละหมาดของเขาจะไม่ถูกตอบรับสี่สิบคืน (วัน)”

(บันทึกโดย Muslim, 1999:1751)

قال رسول الله ﷺ : ((من أتى عرافاً أو كاهناً فصدقه بما يقول ، فقد كفر بما

أنزل على محمد ﷺ))

(رواه أحمد)

ความว่า: “ผู้ใดได้ไปหาหมอดู หรือนักพยากรณ์โชคชะตา แล้วเขาเชื่อเขาในสิ่งที่เขากล่าวก็เท่ากับว่าเขาได้ปฏิเสธต่อสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาให้แก่มุฮัมมัด”

(บันทึกโดย Ahmad, 2/329)

อัลหะดีษทั้งสองบทนี้ชี้ถึงโทษของการไปหาหมอดูดวง หมอทำนาย หรือหมอเวทมนตร์ ผู้ที่อ้างว่ารู้ข่าวคราวในสิ่งเร้นลับต่างๆ ท่านนบีได้ห้ามมิให้ไปหาและถามพวกเขาเพื่อป้องกันไม่ให้มุสลิมหลงเชื่อในสิ่งพวกเขาเหล่านั้นบอก

¹ มั่นจะเพิ่มเมื่อ (อีกสิ่งหนึ่ง) เพิ่ม คือ เมื่อดวงดาวเพิ่มจำนวนการทำไสยศาสตร์ก็จะเพิ่มความหลากหลายขึ้น อัชชีนดียกกล่าวว่า: “ไสยศาสตร์จะเพิ่มเมื่อจำนวนดวงดาวเพิ่มขึ้น และกล่าวกันว่า บางทีประโยชน์นี้เป็นคำพูดของผู้รายงาน นั่นก็มีความหมายว่า ท่านนบี จะเพิ่มความเกียจฉังมากขึ้นเมื่อการทำไสยศาสตร์จากการดูดวงความมากขึ้น” (Abadiy, 2000 : 10/225) – หะดีษนี้สายรายงานศอหฺ์ กล่าวโดยอันนะวะวีและชะอะบียฺ (Salih al-Fauzan, 1998 : 122)

1.2.2.3 อัลหะดีษเกี่ยวกับวิธีการป้องกันและรักษาจากไสยศาสตร์

ก) วิธีการป้องกันจากไสยศาสตร์ มีอัลหะดีษมากมายที่กล่าวถึงวิธีการป้องกัน เนื่องจากวิธีการป้องกันมีหลากหลายวิธี ดังนี้

การอ่านอายะฮ์อัลกุรอานเป็นการป้องกันจากชัยฏอนได้ ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า:

((إذا أويت إلى فراشك فاقراً آية الكرسي لم يزل معك من الله حافظ ولا يقربك شيطان حتى يصبح))
(رواه البخاري : ٥٠١٠)

ความว่า: “เมื่อใดที่ท่านต้องการจะเข้านอนจงอ่านอายะฮ์อัลกุรอาน (เวลา กลางคืน) อัลลอฮ์จะยังทรงคุ้มครองท่าน และชัยฏอนจะไม่สามารถเข้าใกล้ท่านได้จนกระทั่งถึงเช้า”

(บันทึกโดย al-Bukhariy, 1997: 5010)¹

การอ่านสุเราะฮ์อัลอิคลาศ สุเราะฮ์อัลฟะลัก และสุเราะฮ์อันนาสหลังละหมาดห้า เวลาทุกครั้ง และอ่านทั้งสามสุเราะฮ์นี้ 3 ครั้งหลังละหมาดซุบฮิและละหมาดมัฆริบจะช่วยป้องกันจากไสยศาสตร์เป็นอย่างดี ดังที่ท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها ได้กล่าวว่า:

((عن عائشة رضي الله عنها قالت : كان رسول الله ﷺ إذا أوى إلى فراشه نفث في كفيه بقل هو الله أحد وبالمعوذتين جميعاً ثم يمسح بهما وجهه وما بلغت يداه من جسده))
(رواه البخاري : ٥٧٤٨)

ความว่า: “จากท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها ท่านกล่าวว่า เมื่อใดท่านเราะฮ์ ลุลลอฮ์ ﷺ ต้องการเข้านอนท่านได้เป่าลงในฝ่ามือของท่านด้วยการอ่านกุล สุวัลลอฮ์ قل هو الله أحد และด้วยมุเออะชะฮะตัยนิ (สุเราะฮ์อัลฟะลัก และ สุเราะฮ์อันนาส) ทั้งหมด แล้วท่านก็ลูบใบหน้าพร้อมร่างกายที่มีมือท่าน สามารถไปถึงด้วยมันทั้งหมด”

(บันทึกโดย al-Bukhariy, 1997: 5748)¹

¹ al-Bukhariy, พร้อม Ibn Hajar al-Asqalaniy, 1997 Fathulbariy : 9/69

ข) วิธีการรักษาเมื่อถูกไสยศาสตร์ครอบงำ มีอัลหะดีษหลายบทที่กล่าวถึงวิธีการรักษา และกล่าวถึงสาเหตุที่มาจากอัลกุรอาน และสาเหตุที่มาจากท่านนบี ﷺ ส่วนหนึ่งของอัลหะดีษเหล่านั้น มีดังนี้

อัลหะดีษที่เกี่ยวกับวิธีการรักษา และบทคาถาที่ใช้ในการรักษา

ศาสนาอิสลามอนุญาตให้กระทำการอ่านคาถาแก่ผู้ป่วยที่ถูกไสยศาสตร์ครอบงำ และถือว่าคาถาเป็นสาเหตุหนึ่งที่สำคัญของการรักษาให้หาย

عن خارجة بن الصلت التميمي عن عمه : ((أنه أتى النبي ﷺ فأسلم ثم أقبل راجعاً من عنده فمر على قوم عندهم مجنون موثق بالحديد فقال أهله : إنا حدثنا أن صاحبكم هذا قد جاء بخير فهل عندكم شيء تداوونه فرقيته بفتحة الكتاب فبرأ فأعطوني مائة شاة فأتيت رسول الله ﷺ فأخبرته فقال : هل إلا هذا؟ وقال مسدد في موضع آخر : هل قلت غير هذا؟ قلت : لا قال : خذها فلعمري لمن أكل برقية باطل لقد أكلت برقية حق))
(رواه أبو داود : ٣٨٩٢)

ความว่า : “เล่าจากคอรินทุส บุตรของ อัซซอลต์ อัตตะมีมีย จากลุงของเขา เขาได้กล่าวว่า : “เขาไปพบท่านเราะฮ์มูล ﷺ แล้วก็เข้ารับอิสลาม หลังจากนั้นเขาได้มุ่งหน้าออกมาจากท่านเราะฮ์มูล ﷺ ต่อมาพวกเขาได้ผ่านอาหรับเผ่าหนึ่ง ซึ่งในนั้นมีคนเสียดที่อยู่คนหนึ่งถูกมัดด้วยเหล็ก พวกเขาบอกว่า: เราได้ข่าวว่าพวกท่านมาจากชายผู้นี้ (มุฮัมมัด) พร้อมด้วยความดี พวกท่านมียาหรือคาถาที่สามารถรักษาเขาบ้างไหม? ข้าพเจ้าเลยปิดเป่าเขาด้วยการอ่าน อุมมุลกิตาบ “ฟาติหะฮ์” ชายผู้นั้นหายเป็นปกติ พวกเขาจึงนำแพะ 100 ตัว (เป็นรางวัล) มอบให้แก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงไปพบท่านเราะฮ์มูลผู้ลอส ﷺ อีกครั้ง และเล่าแก่ท่านเรื่องดังกล่าว ท่านได้ถามว่า: ท่านไม่ได้อ่านอะไรอื่นนอกจากนี้หรือ? ข้าพเจ้าตอบว่า “ไม่” ท่านเลยตอบว่า “จงกิน (รับ

¹ al-Bukhariy พร้อม ibn Hajar al-Asqalaniy, 1997 Fathulbariy : 10/257

คำข้าง) เกิด ขอสาบานว่าคนอื่นนั้นเขาได้กินด้วยคาถาที่เป็นเท็จ ความจริง
ท่านกินโดยคาถาที่เป็นจริง”

(บันทึกโดย Abu Da'ud: 2000: 3892)¹

ท่านนบี ﷺ ได้สอนอุษมาน อิบน์ อะบี อัลอาศ เมื่อเขาไปหาท่านนบี ﷺ และเขา
บอกแก่ท่านนบีว่าเขามีอาการปวด ซึ่งเขารู้สึกเช่นนั้นหลังจากที่เขาได้เข้ารับอิสลาม ท่านนบี ﷺ จึง
กล่าวแก่เขาว่า :

((ضع يدك على الذي تألم من جسدك وقل : بسم الله ثلاثاً وقل, سبع مرات
: أعوذ بعزة الله وقدرته من شر ما أجد وأحاذر))

(رواه مسلم : ๕๗๐๑)

ความว่า :“เจ้าจงเอามือเจ้าวางบนที่ๆ เจ้ารู้สึกเจ็บปวดในร่างกายของเจ้า
แล้วกล่าวว่า “بسم الله” ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ 3 ครั้ง และจงอ่าน 7 ครั้ง
ว่า “أعوذ بعزة الله وقدرته من شر ما أجد وأحاذر”ความว่า “ฉันขอป้องกัน
ด้วยพระอำนาจของอัลลอฮ์ และด้วยเดชานุภาพของพระองค์ให้พ้นจาก
ความชั่วร้ายของสิ่งที่ฉันได้พบ และสิ่งที่ฉันกำลังระมัดระวังอยู่”

(บันทึกโดย Muslim, 1999: 5701)²

ส่วนหนึ่งของบทคาถาที่ใช้สำหรับการรักษา

((بسم الله أرقبك من كل شيء يؤذيك من شر كل نفس أو عين حاسد
الله يشفيك بسم الله أرقبك))

(رواه مسلم : ๕๖๖๔)

ความว่า : “ด้วยพระนามของอัลลอฮ์นั้นปิดเป่าเข้าจากทุกสิ่งที่มาทำร้ายเจ้า
จากความชั่วร้ายของทุกชีวิต หรือจากดวงตาแห่งความอิจฉา อัลลอฮ์จะทรง
รักษาเจ้าให้หาย ด้วยพระนามของอัลลอฮ์นั้นปิดเป่าเจ้า”

(บันทึกโดย Muslim, 1999: 5664)³

¹ และรายงาน โดย Muslim, 1999: 5697 ส่วนตัวบทอัลหะดีษนี้เป็นของ Abu Da'ud

² Muslim, 1999: 14/410

³ Muslim, 1999 : 14/393

1.2.3 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้อง

อัลกูรตุบี (al-Qurtubiy, 1999) และอัตตอบารี (al-Tabariy, 1992) ได้เขียนอธิบายพระดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ อัลกูรอาน สุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ อายะฮ์ที่ 102 เรื่องเกี่ยวกับอัสสิหฺรในคัมภีร์ของเขทั้งสอง พวกเขาได้กล่าวถึงวิธีการกระชับบอของชัยฏอนแก่นักไสยศาสตร์ การเรียนวิชาไสยศาสตร์ ตลอดจนหุกมการสอนอัสสิหฺร เป็นต้น และพวกเขาได้กล่าวอีกว่า อายะฮ์นี้ถือว่าเป็นอายะฮ์หลักที่ชี้ให้เห็นว่าอัสสิหฺรหรือไสยศาสตร์นั้นมีจริงและมีมาตั้งนานมาแล้ว มีตั้งแต่ก่อนสมัยท่านศาสดามุฮัมมัด และวิชาไสยศาสตร์เป็นวิชาที่มีการเรียนรู้ สืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบัน

ชัยอัลอิสลามอบิน คัยมียะฮ์ ได้เขียนเรื่องราวเกี่ยวกับไสยศาสตร์ การทำนายทายทัก และการดูดวง ในหนังสืออัลอะกิละฮ์ เช่น หนังสือมัจญูอัลพะตาวา (1995) และหนังสืออัลนุบวัต (1985) เป็นต้น ท่านได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างสิ่งเหนือธรรมชาติที่เกิดกับนบีและเกิดขึ้นกับเราะสูลทั้งหลาย เกิดขึ้นวาลีของอัลลอฮ์ (ผู้ที่อัลลอฮ์รัก) และสิ่งเหนือธรรมชาติที่เกิดกับผู้ฟาสิก (ผู้เนรคุณต่ออัลลอฮ์) ที่ใช้ชัยฏอนเป็นเครื่องมือให้เกิดปรากฏการณ์ดังกล่าว ซึ่งเรียกกันว่า “เอาลียาอัสชัยฏอน” (ผู้ที่ชัยฏอนรัก) ท่านได้กล่าวถึงชนิดของสิ่งที่เหนือธรรมชาติดังกล่าว และชนิดของกรรมะฮ์ (สิ่งที่เหนือธรรมชาติที่มาจากผู้ที่อัลลอฮ์รัก) ตลอดจนท่านได้กล่าวถึงเงื่อนไขของการที่จะเกิดสิ่งที่เหนือธรรมชาติอีกด้วย

อิบนุ ค็อลดูน (Ibn Khaldun, 2003) ได้เขียนในหนังสือของท่านที่รู้จักกันในนาม “อัลมุก็อดดิมะฮ์” เรื่องราวต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอัลกะฮานะฮ์ เช่น ชนิดมนุษย์ที่รู้เกี่ยวกับสิ่งลึกลับ เกี่ยวกับนักทำนายที่ใช้การทนายโดยการดูจากน้ำ ดูจากการเสี่ยงทาย และอื่นๆ เป็นต้น

วะหีด अबดุลสะลาม บาลีย์ (Wahid Abdussalam Baliy, 2000) ได้เขียนเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องไสยศาสตร์ อัลกะฮานะฮ์ และอัลอิรอพะฮ์ พร้อมกับได้กล่าวถึงประสบการณ์ของท่านในการรักษาผู้ป่วยที่ถูกไสยศาสตร์ครอบงำ ท่านได้รวบรวมเรื่องราวที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ไว้ในหนังสือของท่านที่มีชื่อว่า “อัศศอริมุ อัลบัตตาร์ ฟิอัตตะศ็อดคิลิสสะหะเราะติ อัลอัชอรุ”

มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช (2533: 25) ได้เขียนเอกสารประกอบการสอนชุด วิชาความเชื่อและศาสนาในสังคมไทย ได้กล่าวถึงความเชื่อ และศาสนาที่มีอยู่ในสังคมไทย ความเชื่อและประเพณีในวิถีชีวิตชุมชน ความเชื่อ พิธีกรรมของชาวเขาในประเทศไทย ไสยศาสตร์ในสังคมไทย การให้ความสำคัญกับฤกษ์ยาม โหราศาสตร์ และความเชื่อ พิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับอำนาจเหนือธรรมชาติ เป็นต้น

1.2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รัตนภรณ์ เวียสุวรรณ (2533 : 181) ได้ทำวิจัย เรื่อง “ไสยศาสตร์ที่ปรากฏในวรรณกรรมท้องถิ่นภาคใต้” กล่าวถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เหนือธรรมชาติและไสยศาสตร์ เช่นเรื่อง ผีसाงเทวดา เวทมนต์คาถา ของวิเศษ ของขลัง อยู่ยงคงกะพัน ฟันแทงไม่เข้า แปลงร่างแปลงกาย โขคลางและกลางสังหรัณ การสัก ลงยันต์ เป็นต้น ซึ่งสิ่งที่ได้กล่าวมาข้างต้นนี้ได้ปรากฏอยู่ในวรรณกรรมท้องถิ่นภาคใต้จำนวน 10 เรื่องคือ โคนุตร ฉบับของบางละม่อม วรวงศ์ ฉบับปริวรรต ราชานหงส์ ฉบับปริวรรต จำปาสีตัน ฉบับคัดลอกของสถาบันทักษิณคดีศึกษา พระรถเมรี ฉบับปริวรรต นายตัน ฉบับปริวรรต สุวรรณหงส์ยนต์ ฉบับหนังสืองานพระราชทานเพลิงศพของนางจือ โคลศักดิ์กุมาร ฉบับปริวรรต มโนห์รานิบาด ฉบับของวัดมัจฉิมาวาส สุวรรณหงส์ ฉบับของหลวงพุทธราชศักดิ์ดา และได้แบ่งประเภทไสยศาสตร์ 3 ประเภท ดังนี้ ความเชื่อเรื่องผีสางเทวดา ความเชื่อ เรื่อง โขคลางและกลางสังหรัณ เวทมนต์คาถา และเครื่องรางของขลัง

ศรีสมภพ จิตรภิรมย์ศรี (2545 : 138) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับความเชื่อ พิธีกรรมและประเพณีในชุมชนทรายขาว อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ได้ค้นพบว่า ลักษณะการประกอบอาชีพของชาวบ้านนำไปสู่ความเชื่อในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และนำไปสู่รูปแบบของการเกิดพิธีกรรมต่างๆ ขึ้น เช่น พิธีไหว้เจ้าที่ในสวนผลไม้ หรือมีพิธีกรรมอย่างอื่นๆ เช่น การไหว้เจ้าที่นา แม่โพสพหรือการทำขวัญ เป็นพิธีกรรมที่แสดงออกถึงความเคารพในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่มีอยู่สืบมา โดยเมื่อเก็บเกี่ยวเสร็จก็นำไปแจกญาติผู้ใหญ่ แล้วนำข้าวมาหุงรวมกันเพื่อนำไปทำบุญ ในทางศาสนาอิสลามจะนำข้าวมารวมกันที่มีสยิดและหุงข้าวรวมกันเรียกว่า “การทำบุญองค์อัลลอฮ์”

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาจุดยืนของอิสลามที่มีต่ออัสสิหฺร์ (ไสยศาสตร์) อัลกะฮานะฮฺ (การทำนาย) และอัลอิรอพะฮฺ (การดูดวง)
2. เพื่อศึกษาวิธีการป้องกันก่อนที่จะถูกไสยศาสตร์ครอบงำ และวิธีการรักษาหลังจากถูกไสยศาสตร์ครอบงำตามบทบัญญัติของศาสนาอิสลาม
3. เพื่อศึกษาความเชื่อของมุสลิมในอำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานีที่มีต่ออัสสิหฺร์ อัลกะฮานะฮฺ และอัลอิรอพะฮฺ และศึกษาเกี่ยวกับวิธีการป้องกันจากไสยศาสตร์และวิธีการรักษาผู้ที่ถูกไสยศาสตร์ครอบงำ

ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

การวิจัยเกี่ยวกับความเชื่อของมุสลิมในอำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานีต่อไสยศาสตร์ การทำนายอนาคต และการดูดวงครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับประโยชน์ ดังนี้

1. ได้ทราบถึงจุดยืนของอิสลามที่มีต่ออัสสิหฺร์ (ไสยศาสตร์) อัลกะฮานะฮฺ (การทำนาย) และอัลอิรอพะฮฺ (การดูดวง)
2. ได้ทราบถึงวิธีการป้องกันก่อนที่จะถูกไสยศาสตร์ครอบงำ และทราบวิธีการรักษาหลังจากถูกไสยศาสตร์ครอบงำตามบทบัญญัติของศาสนาอิสลามที่ถูกต้อง
3. ได้ทราบถึงความเชื่อของมุสลิมในอำเภอยะหริ่งจังหวัดปัตตานีที่มีต่ออัสสิหฺร์ อัลกะฮานะฮฺ และอัลอิรอพะฮฺ และทราบถึงวิธีการป้องกันและรักษาไสยศาสตร์ของมุสลิมในอำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี
4. ได้นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อในเรื่องอัสสิหฺร์ อัลกะฮานะฮฺ อัลอิรอพะฮฺ และวิธีการป้องกันและรักษาไสยศาสตร์ที่ถูกต้องตามหลักการของอิสลามแก่มุสลิมและผู้ที่สนใจทุกคน
5. ได้ประสบการณ์ในการทำวิจัยเพิ่มขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องความเชื่อของมุสลิมที่มีต่อไสยศาสตร์ การทำนาย และ การดูดวง ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตไว้ ดังนี้

ผู้วิจัยจะศึกษาข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวกับความเชื่อเรื่องอัสติหฺร์ อัลกะฮานะฮฺ และ อัลอิรอฟะฮฺ จากคัมภีร์อัลกุรอาน อัลหะดีษ หนังสือตัฟสีร หนังสืออธิบายตัวบทหะดีษ วรรณกรรม ตลอดจนเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อเรื่องอัสติหฺร์ อัลกะฮานะฮฺ และอัลอิรอฟะฮฺ และผู้วิจัยจะศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความเชื่อในเรื่องอัสติหฺร์ อัลกะฮานะฮฺ อัลอิรอฟะฮฺ และหลักการปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและการรักษาจากไสยศาสตร์ของมุสลิมในอำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานีเท่านั้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. เนื่องจากคำว่า อัสติหฺร์ อัลอิรอฟะฮฺ และอัลกะฮานะฮฺ เป็นภาษาอาหรับซึ่งมีความหมายเฉพาะ ถ้าจะแปลตามภาษาไทยคงไม่ครอบคลุมความหมายทั้งหมด ผู้วิจัยจึงใช้ศัพท์ที่คิดว่าใกล้เคียงที่สุด คือ อัสติหฺร์ ตรงกับคำว่า “ไสยศาสตร์” อัลกะฮานะฮฺ ตรงกับคำว่า “การทำนาย” และอัลอิรอฟะฮฺตรงกับคำว่า “การดูดวง” ในภาษาไทย
2. ผู้วิจัยจะใช้วิธีอธิบายความหมายเฉพาะศัพท์ยาก ทับศัพท์ และอธิบายประวัติบุคคล แนะนำสถานที่ เฉพาะที่เป็นที่รู้จัก และได้อ้างอิงไว้ในเชิงอรรถ
3. ผู้วิจัยจะอธิบายหรือบรรยายอัลกุรอาน อัลหะดีษและคำพูดของเสาะหาบะฮฺหรืออุละมาอ์ในบางส่วนหรือบางตอนในเชิงอรรถเช่นเดียวกัน
4. ผู้วิจัยใช้คัมภีร์อัลกุรอานพร้อมคำแปลเป็นภาษาไทย ฉบับของศูนย์กษัตริย์พะฮัดเพื่อการพิมพ์อัลกุรอาน อัลมะดีนะฮฺอัลมุเนาะวะเราะฮฺ ฮ.ศ. 1419 (พ.ศ. 2542) และแปลความหมายอัลกุรอานเป็นภาษาไทย โดย สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ ร่วมกับ www.thaiislamic.com

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ ดังนี้

1. ﴿﴾ อ่านว่า “สุบหานะฮฺวะตะอาลา” แปลว่า อัลลอฮ์ผู้ทรงมหาบริสุทธิ์ ประโยคนี้เป็นการสรรเสริญต่ออัลลอฮ์
2. ﴿﴾ อ่านว่า “ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม” แปลว่า ขออัลลอฮ์ทรงสละดีและให้ความสันติสุขแก่ท่าน ประโยคนี้เป็นการสรรเสริญและดูอาอูแก่ท่านนบีมุหัมหมัด
3. ﴿﴾ อ่านว่า “เราะฎียัลลอฮูอันฮุ” แปลว่า ขอให้อัลลอฮ์ทรงพอพระทัยต่อท่าน (ใช้กับผู้ชาย) “เราะฎียัลลอฮูอันฮา” (ใช้กับผู้หญิง) และ ﴿﴾ “เราะฎียัลลอฮูอันฮุม” (ใช้กับหลายๆ ท่าน) ประโยคนี้เป็นการดูอาอูแต่เศาะหาบะฮ์
4. ﴿.....﴾ วงเล็บจะใช้สำหรับตัวบทอัลกุรอาน
5. ((.....)) วงเล็บคู่จะใช้สำหรับตัวบทอัลหะดีษ
6. (.....) วงเล็บใช้กับการอธิบายศัพท์ที่สำคัญ
7. “.....” ใช้กับการแปลความหมายของอัลกุรอาน อัลหะดีษ ชื่อหนังสือ และคำกล่าวของบรรดานักปราชญ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

อัลสิหฺรฺ (ไสยศาสตร์) หมายถึง วิชาที่ใช้ในการควบคุมชีวิตๆ หนึ่ง ซึ่งสามารถทำให้เกิดการกระทำที่เหนือธรรมชาติด้วยเหตุผล (สาเหตุ) ที่เร้นลับ หรือการปลุกเสก เป่าเวทมนต์และสร้างปม ซึ่งมีอิทธิพลต่อใจและกายทำให้เกิดอาการไม่สบายหรือถึงแก่ความตาย หรือหมายถึงความเชื่อในอำนาจลึกลับหรือสิ่งเร้นลับ อำนาจเหนือธรรมชาติ เหนือมนุษย์ที่ไม่สามารถพิสูจน์ได้ เช่น ความเชื่อเรื่อง โชคลาง ภูตผีปีศาจ อิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์รวมทั้งพลังสมาธิ เป็นต้น

อัลสฮาหฺรฺ หมายถึง นักไสยศาสตร์ หมอผี หมอมนต์ หรือผู้ที่นำวิชาไสยศาสตร์ เวทมนต์คาถามาใช้กับผู้อื่น หรือนักมายากล

อัลกะฮฺนะฮฺ หมายถึง วิชาที่อ้างสิทธิการหยั่งรู้ถึงความเร้นลับเช่นการบอกกล่าวทำนายในสิ่งที่จะเกิดขึ้นบนพื้นแผ่นดินนี้ในอนาคตร่วมกับบอกสาเหตุของสิ่งนั้น

อัลกาฮิน หมายถึง นักทำนายโชคชะตาและสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต หรือกาฮิน หมายถึง ผู้ที่อ้างว่าตัวเองสามารถรู้ถึงสิ่งลับด้วยเหตุผลต่างๆ ซึ่งมีหลายชนิดเช่น หมอทำนายที่ใช้วิธีการดูการเคลื่อนไหวของดวงดาว หมอที่ใช้วิธีโยนหินเสี่ยงทาย และที่ใช้วิธีการคบหาเป็นเพื่อนกับญินเพื่อให้บอกข่าวสารในอนาคตหรือสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้น

อัลอิรอฟะฮุ หมายถึง วิชาที่อ้างขึ้นเพื่อหยั่งรู้สิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยบทนำจากเรื่องราวต่างๆ เพื่อชี้บอกผู้ขโมย สถานที่ที่อยู่ของสิ่งของที่ถูกลบขโมย ชี้ถึงสิ่งที่หลงทาง ชี้ถึงดวงชะตาของคนๆ หนึ่งในเรื่องต่างๆ เช่น ความรัก ตำแหน่งการงาน สุขภาพ โชคและภัยที่จะเกิดแก่เขา เป็นต้น

อัลอัรรอฟ หมายถึง นักดูดวง ผู้ที่อ้างขึ้นว่ารู้สิ่งหนึ่งด้วยบทนำจากเรื่องราวต่างๆ เพื่อชี้ตัวคนขโมย หรือสถานที่หลงทางของคนหรือสัตว์ หรือผู้ที่อ้างว่ารู้ดวงชะตาอนาคตของคนใดคนหนึ่งอาจด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การดูจากลายมือ ดูจากไฟยิบซี มองดูในน้ำ หรือลูกแก้ว เป็นต้น

อัลฆัยบ์ หมายถึง ความเร้นลับ ซ่อนเร้น *อัลฆัยบ์* คือ สิ่งที่ขาดหายจากสายตา หรือทุกสิ่งที่ท่านไม่เห็น *อัลฆัยบ์* คือสิ่งที่ขาดหายจากสายตา ถึงจะรู้สึกได้ด้วยหัวใจก็ตาม

อัลมูญิซะฮุ หมายถึง สิ่งที่ผิดธรรมชาติซึ่งมนุษย์ไม่สามารถกระทำได้ หรือสิ่งที่เหนือสติปัญญาและความสามารถของมนุษย์ที่อัลลอฮ์ประทานให้แก่เราะสูลของพระองค์ท่านนั้น หรือหมายถึงสิ่งเหนือธรรมชาติที่นำไปสู่ความดีงามและความผาสุกที่มาพร้อมกับการอ้างสิทธิการเป็นนบี มีจุดประสงค์เพื่อให้เห็นถึงความจริงเมื่อมีผู้อ้างสิทธิว่าตัวเองเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ ﷻ

อัลกะรอมะฮุ หมายถึง สิ่งเหนือธรรมชาติที่อัลลอฮ์ประทานให้แก่วะลี(ผู้ซึ่งพระองค์ทรงรัก) หรือ หมายถึงการเกิดสิ่งที่เหนือธรรมชาติกับผู้อื่นโดยไม่ต้องมาพร้อมการอ้างสิทธิการเป็น นบี แต่สิ่งนั้นเป็นผลมาจากอีมาน (ความศรัทธาต่ออัลลอฮ์) และอามัลซอลิฮ์ (การงานที่ดีงาม)

อัลอะฮฺวาลอัลฆัยฎอนียะฮุ หมายถึงสิ่งผิดธรรมชาติที่มาจากความช่วยเหลือของชัยฏอนต่อผู้ที่เป็นที่รักของพวกเขาเมื่ออัลลอฮ์ ﷻ ทรงอนุญาต